

Arrest

**nr. 65 934 van 31 augustus 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 april 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kreeg op 29 november 2009 te Antwerpen een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Hij diende vervolgens op 9 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.3. De aanvraag werd op 1 februari 2011 onontvankelijk bevonden. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: Een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006. Het door betrokkene voorgelegde identiteitsdocument, namelijk een attest van nationaliteit kan niet aanvaard worden gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart dient te zijn”.

Reden van de maatregel

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,10 van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet, alsook machtsoverschrijding.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe: *“Enig middel: Schending van artikel 9bis §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Machtsoverschrijding. Dat Artikel 9bis §1 lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.” Dat de bestreden beslissing werd genomen door mevrouw Y. D., administratief assistent. Dat de beslissing vermeldt dat ze is genomen ‘Voor de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid’. Zodat er door de DVZ wordt vanuit gegaan dat mevrouw Y.D. in haar functie als administratief assistent, als gemachtigde van de staatssecretaris kan optreden. Dat deze machtiging wordt ontleend aan het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (delegatiebesluit van 18 maart 2009> , dat in haar artikel 6 bepaalt dat: “ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt <delegatie> van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 70, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, § 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; [1 artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid;] artikel 13, § 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 40ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°; § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, § 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, §2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, §1 en §2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, §1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, § 1er en 5; artikel 57/35, §1, eerste lid, §2, eerste lid, § 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, § 2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en §3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, §3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, §3, eerste lid, en §4, 2°; artikel 74/6, §1, 1 bis, en § 2, alinea ter; artikel 74/7.” § 2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent. In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie – 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.” Dat dit delegatiebesluit van 18 maart 2009 echter niet bij machte is om deze delegatie rechtsgeldig door te voeren, aangezien het wegens*

onwettigheid buiten toepassing dient te worden gelaten. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het recent arrest nr. 53 518 van 21 december 2010 inderdaad oordeelde dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 onwettig is: "Het komt de Raad voor dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 wel degelijk een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelt en gelding heeft voor een onbepaald aantal gevallen, zodat samen met verzoeker dient te worden vastgesteld dat voornoemd delegatiebesluit een reglementair besluit betreft en aldus voor advies diende te worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Bijgevolg (...) kon de betrokken attachée van de Dienst Vreemdelingenzaken de hoedanigheid van gemachtigde van de minister/staatssecretaris niet ontleen aan dit delegatiebesluit." Dat bijgevolg, en zoals in het aangehaalde arrest ook door de Raad erkend, het oude ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (delegatiebesluit van 17 mei 1995), herleeft. Dat artikel 4 van het delegatiebesluit van 17 mei 1995 een delegatie van bevoegdheid toekent voor beslissingen genomen in toepassing van (oud) artikel 9, lid 3 van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaren aangewezen bij artikel 2§1. Dat artikel 2 bepaalt: " 1. Voor de toepassing van artikel 7, tweede tot vierde lid, artikel 25, vierde lid, artikel 27, eerste en derde lid, en artikel 29, tweede lid, van dezelfde wet zijn de gemachtigden van de Minister de beambten van de Dienst Vreemdelingenzaken die titularis zijn van een graad die minstens in rang 10 ingedeeld is. § 2. In afwijking van § 1 zijn eveneens gemachtigd 1. de ambtenaren die op zijn minst de graad van bestuursassistent hebben, waaraan weddeschaal CA3 is verbonden, die zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen; (...)" "Dat er bijgevolg geen uitdrukkelijke bepaling is die een bevoegdheidsdelegatie aan een administratief assistent voorziet, buiten het geval waarin zij zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen. Dat er in casu geen sprake is van dergelijke belasting. Dat de DVZ bijgevolg ook niet kon terugvallen op het vorige delegatiebesluit om de hoedanigheid van gemachtigde van de staatssecretaris te ontleen, aangezien het besluit geen uitdrukkelijke delegatie voorziet voor de betrokken administratief assistent Dat een delegatie 'bij analogie' in ieder geval uitgesloten is. Uit het voorgaande volgt dat de DVZ bijgevolg artikel 9bis §1 van de Vreemdelingenwet schendt door deze machtsoverschrijding. Subsidiair wil verzoeker opmerken dat zelfs in de hypothese dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 toch niet buiten toepassing wordt gelaten, er in casu geen sprake is van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt. Aangezien niet aan deze voorwaarde voldaan is, zou ook in deze hypothese de betrokken administratief assistent niet over de nodige bevoegdheid beschikt".

2.3. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt, samenvattend, dat de beslissing genomen werd door mevrouw Y.D., administratief assistent en dat die machtiging ontleend wordt aan het ministerieel besluit van 18 maart 2009. Hij stelt vervolgens dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet bij machte is om deze delegatie rechtsgeldig door te voeren omdat het wegens onwettigheid buiten toepassing dient gelaten te worden. Verzoeker verwijst dienaangaande naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 53 518 van 21 december 2010 en vervolgt dat het delegatiebesluit van 17 mei 1995 herleeft. Vervolgens meent hij dat er geen uitdrukkelijke bevoegdheidsdelegatie aan een administratief assistent is voorzien in het delegatiebesluit van 17 mei 1995, buiten het geval waarin zij zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken, die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen. Verzoeker concludeert dat er *in casu* geen sprake is van dergelijke belasting. Subsidiair stelt hij dat indien het delegatiebesluit van 18 maart 2009 toch niet buiten toepassing wordt gelaten, er geen sprake zou zijn van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.4. De Raad van State heeft in het advies van 27 augustus 1996 (L. 25.411/2/V) over een ontwerp van een ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gesteld dat het ministerieel besluit niet het verordenend karakter bezit dat vereist is opdat de afdeling wetgeving bevoegd kan zijn om over de tekst van het ontwerp advies te geven. Het betreft immers enkel "een administratieve maatregel tot toepassing van de wetsvoorschriften die subdelegatie van bevoegdheden mogelijk maken". Hieruit blijkt derhalve dat een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet verplicht is voor een dergelijk delegatiebesluit. Derhalve is er geen reden om aan te nemen dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet rechtsgeldig zou zijn.

Het Hof van Cassatie besluit in het arrest AR P.09.0257.F van 18 maart 2009 dat de verplichte raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State alleen geldt voor de ontwerpen van besluiten die een normatieve maatregel met algemene draagwijdte opleveren. Het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat zich ertoe beperkt aan een welbepaald aantal ambtenaren een opdracht van bevoegdheid toe te kennen waarvan het principe en de grenzen bij wet zijn bepaald, houdt geen formulering van een rechtsregel in en is dus niet onderworpen aan het vormvoorschrift van de voorafgaande raadpleging bij de afdeling wetgeving van de Raad van State.

2.5. Artikel 6 van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“§1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7° en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; [1 artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid;]1 artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, § 2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1, 1bis, en § 2, alinea 1er; artikel 74/7..

§2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent. In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur—generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de management functie- 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.”

2.6. Verzoeker betwist niet dat de beslissing genomen werd door mevrouw Y.D., administratief assistent, die derhalve op basis van bovenvermelde uiteenzetting bevoegd is om de beslissing te nemen. Waar verzoeker verder stelt dat zelfs indien het ministerieel besluit van 18 maart 2009 rechtsgeldig is, de administratief assistent geen bevoegdheid heeft, gelet op het feit dat er geen bevoegdheidsoverdracht door middel van een gedateerd schrijven, ondertekend door de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken aanwezig is, verwijst de Raad naar de akte van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken tot aanstelling van sommige personeelsleden als gemachtigden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Akte van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken tot aanstelling van sommige personeelsleden als gemachtigden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Akte van 25 maart 2009, getekend door de Heer F. ROOSEMONT, zoals deze gevoegd zit in het administratief dossier). Uit die akte blijkt duidelijk dat mevrouw Y.D. bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen. Van machtsoverschrijding door het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing(en) is dan ook geen sprake.

2.7. Ten overvloede vermeldt de Raad nog dat verzoeker voorts nalaat de werkelijke motieven van de bestreden beslissingen te betwisten, zo voert verzoeker geen enkel betoog rond de afwezigheid van een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart of van een motivering dewelke betrokkene toelaat vrijgesteld te zijn van deze voorwaarde.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC